Doğan Kardeş

YI 1 3 OCAK 1972 100 KURUŞ

NYA ÇOCUKLARINDAN NEKLER

ÇURTMA AYRAMI

mi yapan:
t. Mathordas (10 yaşında)
li. (Bu resim Nehru
lünü almıştır.)

sayımızda
i Yeni Romana
şlıyoruz!

CİMİ İLE TİMİ AFRİKA ESRARI

(16. sayfada)

MOHİGAN'LARIN SONU

(18. sayfada)

ni Yıl Hediyemiz
k Renkli
72
kvimini Bayiinizden
emeyi Unutmayın!

BİLMEDİĞİMİZ AMERİKA

İÇ SAVAŞ : Amerika iç savaşı, 12 nisan 1861 yılında, tam 4,30 da başladı. Savaşın nedeni, Kuzey Amerika'yla Güneylile'rin siyasi konularda fikir birliğine varamamış olmalarıydı.

1860 yılında Başkan seçilen Abraham Lincoln, köleliği kaldıracağını ilân edince, Güneyli çiftçilerle arası açıldı. Çiftçiler yıllardır, tarlalarında köle olarak çalıştırmaya alıştıkları zencileri hür bir vatandaş olarak görmek, onlara, yaptıkları işlerin ücretini ödemek istemiyorlardı.

İki gruba ayrılan Amerika halkı, aslında, gerek ekonomik, gerekse sosyal bakımdan birbirinden çok farklıydı. Güneyliler pamuk ekimine önem verirken, Kuzeyliler de, daha ziyade endüstriyle ilgileniyorlardı. Güneylilerle kuzeylilerin arasını açanlar da, pamuk tarlalarında çalışan zenci köleler olmuştu.

Kuzey'le Güney arasında başlayan savaş dört yıldan fazla sürdü. Bu arada iki milyon beş yüz bin kişi öldü, çeşitli cephelerde oldukça ağır kayıplar verildi.

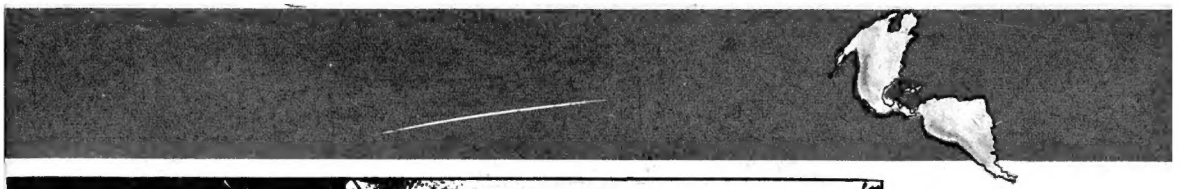

Önceleri siviller arasında başlayan savaş çok geçmeden yerini iki grubun askerlerine bıraktı. Savaş bütün gücüyle karada ve denizde devam ediyordu. Halk, ne yapacağını şaşırmış bir halde oradan oraya kaçışıyor, yuvasını terkedip, daha emin yerlere göç edenlerin meydana getirdiği konvoylar yol boyunca uzayıp gidiyordu.

3 nisan 1865 de, General Grant komutasındaki Kuzeyliler, Güney ordusunu tam bir yenilgiye uğrattı. Harpten ve sefaletten bıkan güneyliler şuursuzca kaçışmaya başlamıştı.

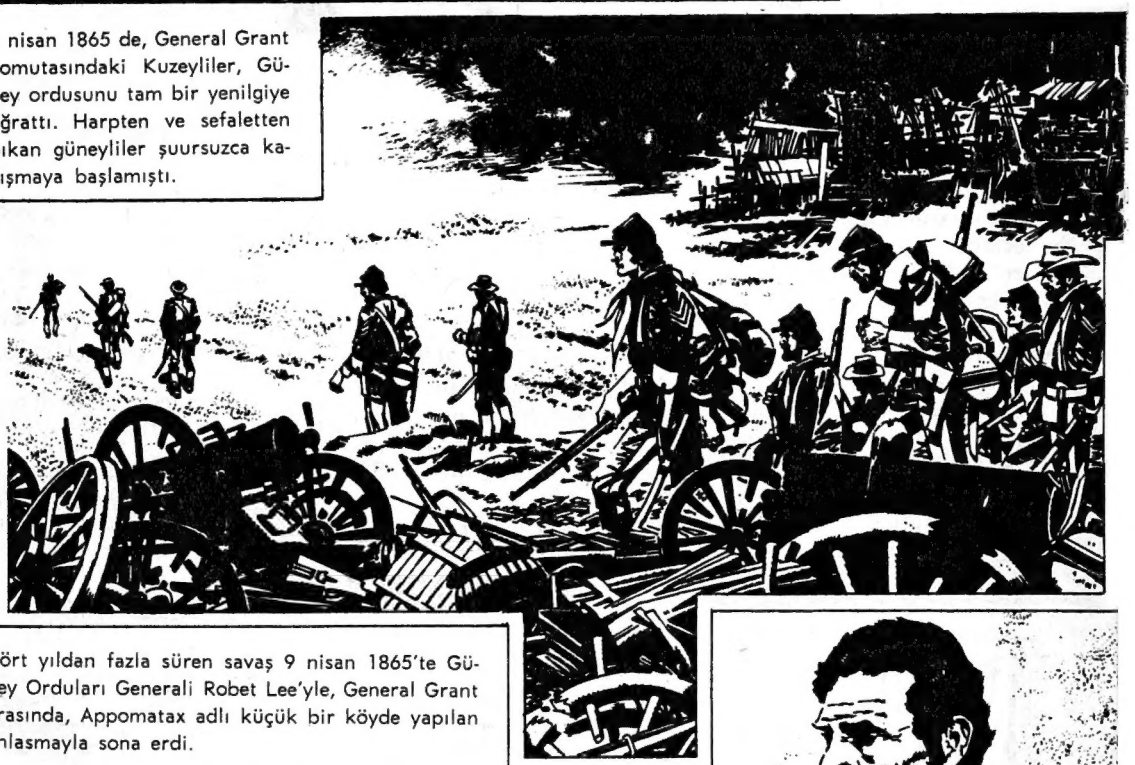

Dört yıldan fazla süren savaş 9 nisan 1865'te Güney Orduları Generali Robet Lee'yle, General Grant arasında, Appomatax adlı küçük bir köyde yapılan anlaşmayla sona erdi.

Böylece Başkan Lincoln savaşı kazanmış oluyordu. Ama anlaşmanın üstünden henüz beş gün geçmişti ki, 14 nisan gecesi Washington'da bir tiyatroya giden Lincoln, orada John Wilke Boot adında, tanınmış bir tiyatro oyuncusu olan bir güneylinin kurşunlarıyla can verdi.

Kertenkeleler sinek, kurtçuk ve küçük böceklerle beslenirler. Çok ürkek oldukları için, en küçük bir kıpırtı karşısında hemen taşların, otların arasına saklanıverirler. Yoksa, bir kuşun gagaları arasında, ona yem olacaklarını bilirler. Buna rağmen kolayca evcilleştikleri için, yakaladıkları kertenkeleleri kutular içinde besleyenler vardır.

Duvar diplerinin zararsız yaratığı: KERTENKELE

Yazın sıcak günlerde taş duvarlar arasında, ya da kuru otların arasında kaçışan kertenkeleleri görmüşsünüzdür elbette. Bu uzun kuyruklu, sivri başlı, kısacık ayaklı hayvan aslında çok ilgi çekici bir yaratıktır.

Kertenkeleler yumurtadan ürerler. Dişiler toprağın içine oydukları çukurun içine yumurtalarını bırakır. Bu yumurta parşömen kâğıdına benzeyen incecik bir zarla örtülüdür. On hafta kadar sonra kertenkele yavrusu, ağzının uç tarafındaki küçücük dişiyle bu kabuğu kırar ve dışarı çıkar. Bu kırıcı diş, görevi sona erdiği için birkaç gün içinde kendiliğinden düşer.

Yavru kertenkele çok aç ve çok hareketlidir. Boyu 5 - 6 sm. kadardır ve bulabildiğini yemek için çırpınır, durur. Sinek, kurtçuk gibi küçük yaratıklarla beslen[illegible] 4-5 yıl sonra uzunluğu 20 sm. i bulur.

Kertenkeleler, bir yaşından itibaren her yıl deri değiştirirler. Üzerlerindeki deriye sığamaz oldukları zaman deri kendiliğinden çatlar, pul pul dökülür, yerine yenileri çıkar.

Kertenkeleler çevrelerine çabuk alışırlar. Bu yüzden kertenkele evcilleştirip besleyenler de vardır. Aslında, zararlı böcekleri yiyip yok etmesi bakımından bizler için faydalı bir hayvan sayılan kertenkelenin en büyük düşmanı kuşlardır.

3 OCAK 9 OCAK ARASI

- **3 OCAK 1501**
  Büyük Türk Şairi Ali Şir Nevai ölmüştü. İlk defa şiir dilinde Farsçayı kullanmayıp, eserlerini Çağatay Türkçesiyle yazmıştı.
- **4 OCAK 1922**
  Mersin ve Dörtyol, Fransız işgalinden kurtulmuştu.
- **5 OCAK 1927**
  Yazar ve gazeteci Süleyman Nazif ölmüştü.
- **6 OCAK 1693**
  «Avcı» lakabıyla anılan Padişah 4. Mehmet ölmüştü. Köprülü Mehmet Paşa ve oğlu Fazıl Ahmet'in sadrazamlıklarında gösterdikleri başarıyla 4. Mehmet'in saltanat yıllarında Türkiye yine kuvvetlenmiş, bütün cihana nam salmıştı.
- **7 OCAK 1858**
  Tanzimat Fermanını hazırlatarak Türkiye'ye o zamanki Avrupa devletleri nazarında önem kazandıran büyük devlet adamı Büyük Reşit Paşa ölmüştü.
- **8 OCAK 1324**
  Venedikli gezgin Marco Polo ölmüştü. Orta Çağ'ın sonlarında yaşayan bu ünlü gezgin Çin'e giderek yıllarca Kubilay Han'ın sarayında kalmış, dönüşünde de gördüklerini bir kitap halinde toplamıştı.
- **9 OCAK 1778**
  Büyük Türk müziği bestecisi Hamamizade İsmail Dede Efendi doğmuştu. 16 yaşında beste yapmaya başlamış, 3. Selim, 2. Mahmut ve Abdülmecit devirlerinde zamanının en büyük bestecisi ünvanını devam ettirmişti.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI

6

(1) Amerikalılar'la Ruslar arasındaki uzay yarışı her geçen gün biraz daha hızlanıyordu. Milyarlarca lira harcanarak meydana getirilen füzelerle uzaya yeni yeni yapma uydular fırlatılıyor, hazırlanan uzay gemileri için durmadan astronot yetiştiriliyordu. 11 ağustos 1962 günü Ruslar, «Vostok 3» adlı uzay gemisiyle uzaya Andrian Nikolayev adlı kozmonotu gönderdikten bir gün sonra da «Vostok 4» le Pavel Popoviç'i gönderdiler. İlkinin 94 saat 35 dakika, ikincisinin de 70 saat 57 dakika uzayda kaldığı bu yolculukta iki araç birbirine 6 km. yaklaşmayı başardı. (2) İki aracın da manevra motorları olmadığı için daha fazla yaklaşmayı deneyemediler. Vostok 3'le, Vostok 4, 15 ağustos 1962 günü 6 dakika arayla yeryüzüne indiler. (3) Bir yıl kadar sonra bir başka Rus kozmonotu rüyalarının gerçek olduğunu gördü. Bu «Vostok 6» adlı uzay gemisiyle uzay yolculuğuna çıkan Valentina Tereşkova adında bir kadın kozmonottu. 70 saat 50 dakika uzayda kalan Tereşkova, 14 haziran 1963 günü «Vostok 5» le uzaya yollanan Valery Bikovskiy'le birlikte aynı zamanda yeryüzüne inmeyi başardı.

(4) Ruslar aynı zamanda «Voskhod» serisi uzay araçlarını geliştirmek için de çok çalışıyorlardı. Bu yeni uzay aracını göndermekteki amaç, uzayın bilinmeyen yönlerini tanımaktı. «Voskhod 1» in üç kişilik mürettebatının yalnız biri kozmonottu, öteki ikisiyse bilim adamıydı. 12 ekim 1964'te saat 8,30'da başlayan bu uzay yolculuğuna Vladimir Komarov (Kozmonot, araç komutanı), Boris Yegorov (Doktor), Constantin Feokistou (Bilgin) katıldılar. Uzay yolculuğu 24 saat 17 dakika sürmüştü. (5) Rusların uzay çalışmalarını yürüten bilim adamlarından biri, hatta belki en önemlisi Leonid Sedov'du. Bilim Akademisi üyelerinden olan Sedov, 1954 martından beri uzay yolculuklarını düzenleme ve geliştirme komitesinde çalışmaktadır. Elde edilen başarıların büyük payı ona aittir. (6) Öte yanda Amerikalılar da «Redstone» adını verdikleri füzeyi geliştirmek için büyük çaba sarfediyorlardı. Mercury uzay araçlarının fırlatılmasında yararlanılan Redstone füzesi çalışmalarını Wernher Von Braun yürütüyordu. Füze 19 m., 16 yüksekliğindeydi ve 20.400 kg. ağırlığındaydı. Tek kademeliydi ve saatte 5.300 km. hıza erişebilecek güçteydi. Uzay aracını Virgıl Gus Grissom adlı astronot kullanıyordu.

OCUKLAR KOĞUŞUN-
AKİ HASTALARDAN KÜ-
ÜK BİR KIZ, PENCEREDE
ÖRDÜĞÜ BİR YÜZDEN
ORKMUŞTU.
KORKMA ARTIK JULIE, GİTTİ!

PEMBE MELEK PAT, KORKAN KIZI HELEN'E BIRAKA-
RAK DIŞARI FIRLADI.
ÇUKLAR KOĞUŞU
İŞTE BU O ADAM!

ADAM ARABASINA ATLAYIP UZAK-
LAŞTI...

SEFER
UMARAŞI-
ALDIM.

PAT, OLAYI POLİSE BİLDİRDİ.
YARIM SAAT SONRA...
SENİ TELE-
FONDAN İSTİ-
YORLAR.

EVET, EFENDİM.
HELEN'İ SOKAKTA
BULDUĞUM ZAMAN
DA BU ARABAYI
GÖRMÜŞTÜM. YA-
KALADINIZ MI?

VET... ADAM SUÇUNU
IKÇA ANLATTI... HE-
NİN HASTANENİN Ö-
İNE GETİRİP O BI-
RAKMIŞ!

BU AKŞAM DA KI-
ZIN DURUMUNU ÖĞREN-
MEYE GELMİŞ OLACAK.
ARABANIN NUMARASINI
ALMANIZ ÇOK İYİ
OLDU!
POLİS

ERTESİ SABAH PAT
OLAYI HELEN'E
ANLATTI...
ARABANIN
SANA NEREDE
ÇARPTIĞINI PO-
LİS AZTIK BİLİ-
YOR. AİLENİ BİL-
ABİLİRLER.

EN TE-
LANDI.
HAYIR,
ULMASIN-
LAR!

AMCAM
BENİ
DÖVER!
HANİ BİR
ŞEY HATIR-
LAMIYOR-
DUN?

PEMBE MELEK PAT HEMŞİRE ŞAŞIRMIŞTI : BU KIZ GERÇEKTEN HAFIZASINI KAYBETMİŞ MİYDİ ?..

YOKSA AİLESİNİN YANINA DÖNMEKTEN Mİ KORKUYORDU ?

HEP BURADA KALAMAZSIN, HELEN !

SİZE YARDIM EDERİM. ÇOCUKLARI SEVERİM BEN !

ANLADIĞIMA GÖRE, KAZA YERİNDEN BİRAZ ÖTEDE ÇİNGENELER VARMIŞ.

EVET... ERTESİ GÜN ORADAN KALKIP SİZİN BÖLGEYE DOĞRU GİTMİŞLER !

ÇİNGENELER ARALARINDAN KAYBOLANLARI BİLDİRMEZLER !

AZ SONRA...

EVET ! BU KIZ BENİM YEĞENİM...

POLICE

BENİMLE GELİP KENDİSİNİ ALABİLİRSİNİZ !

İYİ OLUR ! ONA ÖYLE GÜZEL BİR DAYAK ATACAĞIM Kİ !...

SAKIN HA ! HASTANEDE KALDI, UNUTMA !

HASTANEDEKİ KARŞILAŞMA PEK KÖTÜ OLDU...

GEL BAKAYIM, KIZ ! SENİN YERİN BURASI DEĞİL !

GEL-MESİN !

ZAVALLI ! ADAMDAN ÇOK KORKUYOR !

PAT HEMŞİRE DOKTORUN SÖYLEDİKLERİNİ HATIRLAMIŞTI.

BU KIZI DÖVMÜŞLER ! VÜCUDUNDA ÇÜRÜK İZLERİ VAR !

ONLAR GİTTİKTEN SONRA...

HELEN'İ O KÖTÜ ADAMIN ELİNE BIRAKMAYIN !

ZAVALLI ! HİÇ GİTMEK İSTEMİYORDU !

PEK DE SEVMİŞTİK !

NE YAPABİLİRİM Kİ...

GELECEK HAFTA : HELEN NASIL KURTULUR

DEVLER ÜLKESİ

51

Kaptan Steve ve arkadaşları Devler Ülkesinden kurtulmayı başarmışlardı. Ama tam dünyaya dönüyorlardı ki, gemide çıkan bir salgın hastalık sonunda yeniden Devler Ülkesine dönmek zorunda kaldılar.

GELECEK HAFTA : BARRY DEVLERİN ELİ

KADİFE TAVŞAN

HİKÂYE

Çeviren: Ayla BAŞKURT

Bir zamanlar bir Kadife Tavşan vardı. İlk zamanlar çok güzel bir görünüşü vardı. Sahici bir tavşan gibi tombuldu. Elbisesi kahverengili beyazlı, kulaklarının içi pembe satendendi. Noel sabahı evin oğlunun çorabı içinde görseniz ne güzel oturuyordu.

Çorabın içinde tabiî başka şeyler de vardı. Renk renk şekerler, çikolatalar, küçücük bir oyuncak fare... Ama bunların içinde en güzeli bizim Kadife Tavşan'dı. İlk iki saat, çocuk onunla oynadı, onu sevdi. Fakat sonra teyzeleri, amcaları yemeğe geldiler. Onların getirdiği renk renk kâğıtlara sarılı yeni hediyelerin yanında Kadife Tavşan unutuldu. Böylece Tavşancık uzun bir zaman Çocuk Odası'ndaki oyuncak kutunun içinde yaşadı, kimse de onu düşünmedi. Sadece kadifeden olan elbisesine bakıp, ondan daha pahalı olan oyuncaklardan pek utanıyordu. Meselâ mekanik oyuncaklar pek kibirliydiler, herkese yukardan bakıyor, sahici imişler gibi tavırlar takınıyorlardı. Hakikaten de öyle sayılırlardı. Meselâ şu iki mevsim yaşamış olan model gemi, boyaları dökülmüş olmasına rağmen yine de birtakım sesler çıkartabiliyordu.

Tavşancığın hiç bir iddiası yoktu. Zaten sahiden tavşan var mıdır, yok mudur, onu bile bilmiyordu. Bütün tavşanların içi saman doldurulmuş zannediyor, böyle doldurulmuş oyuncaklar da modern dünyamızda artık pek eski moda kalıyor diye düşünüyordu kendi kendine.

Zavallı Kadife Tavşan'a bu düşüncelerinin arasında nazik ve anlayışlı davranan sadece Deri At'tı. Deri At, Çocuk Odası'nda bütün diğer oyuncaklardan daha uzun zamandır yaşıyordu. O kadar yaşlıydı ki, kahverengi elbisesi yer yer bozulmuştu. İçinden iplikler görülüyordu. Kuyruğundaki uzun saçlar, kız çocuklar tarafından boncuk dizmek üzere bir bir koparılmıştı. Ama çok akıllıydı. Nice mekanik oyuncakların kurgularının bozulup bir kenara atıldıklarını görmüş, onların hakiki olmayıp sadece birer oyuncak olduklarını ve hiç değişmeyeceklerini

Küçük çocuk kadife tavşanını çok seviyordu.

öğrenmişti. Halbuki çocuk odaları sihirliydi, sadece Deri At kadar yaşlı, akıllı ve tecrübeli olan oyuncaklar onun sihirini, büyüsünü anlıyabilirlerdi.

Bir gün Kadife Tavşan, «Sahici nedir?» diye sordu ona. Deri At'la ikisi Çocuk Odası'nda yerde yanyana oturuyorlardı. Temizleyici kadın daha odayı toplamaya gelmemişti. «Yani şu içinde bir şey ses çıkarıyor. Bir de kurulacak yeri var... Sahici o mu demek?»

— «Sahici demek, yapılış tarzı demek değildir,» diye cevap verdi Deri At. «Eğer bir çocuk seni uzun zaman severse o zaman sahici olursun.»

— «Bu sevgi acıtır mı?»

— «Eh bazen acıtır...» Deri At çok doğrucuydu. «Ama sahici olunca canının acımasına aldırmazsın.»

— «Birdenbire mi sahici olunur, yoksa yavaş yavaş mı?»

— «Birden bire olunmaz, uzun zaman ister. Sahici olunca kadar genellikle saçların dökülür, gözlerin düşer, tüylerin bozulur. Ama bunlar önemli değil bence. Çünkü sahici olduktan sonra çirkin de olsan zararı olmaz artık.»

— «Her halde sen sahicisin,» diye cevap verdi küçük tavşan, ama bunu söyler söylemez de pişman oldu. Zira Deri At'ı gücendirmekten korkuyordu. Halbuki Deri At gülümsedi. «Evet» dedi. «Çocuğun amcası beni sahici yapmıştı çok seneler önce. Zaten sahici olduktan sonra da hep öyle kalırsın.»

Tavşancık içini çekti. Kimbilir o ne zaman şu «sahici» denen sihire kavuşacaktı? Belki de hiç bir zaman... Ah ne kadar isterdi sahici olmayı!.. Acaba ne hissedilirdi sahici olunca? Ama öyle gözlerini kaybetmek, tüyleri dökülmek aklına gelince biraz vaz geçer gibi oldu.

Temizlik yapan kadın aynı zamanda Çocuk Odası'nı da düzeltirdi. Odaya geldiği zaman bir rüzgâr gibi oyuncakları kutunun içine doldururdu. Bir akşam Çocuk yatağına gireceği sırada beraber yanına aldığı Çin köpeğini bulamadı.

Dadısı, «Yatma zamanı oyuncak köpek aramakla vakit kaybedilmez,» dedi. Etrafına bakınınca oyuncak kutusunun kapağının açık olduğunu gördü, elini şöyle bir içine daldırdı. «Bak,» dedi, «Ne buldum, senin eski tavşanın. Haydi bu akşam da onunla uyu.» Ve de bizim Kadife Tavşanı Çocuğun koynuna verdi.

Ondan sonraki akşamlar Kadife Tavşan, Çocuğun yatağından çıkmadı. İlk önceleri bu bizim tavşan için pek kolay olmadı. Zira sert yerlere alışmıştı. Halbuki Çocuğun yatağı da sahici tavşanlarınki gibi yumuşacıktı. Tabiî her güzel şey gibi buna hemen alıştı. Hele dadı odadan çıkar

çıkmaz ikisi fısıldaşa fısıldaşa ne güzel uyuyorlardı.

Böylece günler geçti. Tavşancık pek mutluydu. O kadar ki güzel kadife elbisesinin eskidiğini, kuyruğunun söküldüğünü, pembe burnunun ise Çocuğun öpmesinden solduğunu farketmiyordu bile.

Bahar geldi. Bahçeye çıktılar. Artık Çocuk nereye giderse Tavşan da oradaydı. Yemekte, oyunda, uykuda her zaman her yerde. Hatta bir akşam Tavşan'ı bahçede unuttular. Çocuk, onsuz uyuyamadığı için, dadı bahçeye çıkıp onu aradı buldu. «Ayıp,» dedi. «Eski oyuncak bir tavşan için bu kadar ağlanır mı?»

Çocuk, «Hayır,» dedi. «Öyle demeyin, o bir oyuncak değil. Sahici tavşan.»

Bizim Kadife Tavşan bunu duyunca nasıl sevindi tahmin edersiniz. Artık Deri At'ın söylediklerinin doğru olduğunu anlıyordu. Demek çocuk odası sihiri ona da dokunmuştu. Artık o da sahici idi. Çocuk böyle dememiş miydi? Sevincinden gece uykusu kaçtı. Eskimiş, solmuş gözlerine bir parlaklık geldi. Dadı bile bir ara bunu farketti. «Ay sahiden de bu eski tavşanın yüzünde sevimli bir ifade var,» dedi.

Derken yaz geldi. Oturdukları evin hemen yanında bir koruluk vardı. Akşam kahvaltıdan sonra oraya gider, oynarlardı. İyi kalpli çocuk, Kadife Tavşan'ı, otlardan hazırladığı yuvaya oturtur, gider çiçek toplardı.

Bir akşam üstü Tavşancık yine yuvasında etrafında dolaşan karıncaları seyrederken, iki tane kendine benzeyen yaratık gördü. Bunlar da tavşandılar, ama onun gibi oturmuyorlardı. Kâh sıçrıyor, kâh koşuyorlardı. Yumuşacık ayakları yerde hiç ses çıkartmıyordu. Kadife Tavşan hep kurguları nerede, ne zaman kurmaları bitecek de duracaklar diye bekledi, ama beklediği olmadı. Her halde bunlar başka bir tür oyuncak diye düşündü.

İçlerinden bir tanesi, «Niçin gelip bizimle oynamıyorsun?» diye sordu.

— «Canım istemiyor,» diye cevap verdi bizim Tavşan. Zira onlara kurgusuz bir oyuncak olduğunu göstermek istemiyordu.

— «İnanmam!» dedi beriki. «Herhalde zıplayamazsın sen.»

Bu çok fenaydı hakikaten. Bizim tavşanın arka ayakları yoktu. Bir torba gibi dikiliydi. Yine, «İstemiyorum,» diye cevap verdi.

Fakat tavşanların çok keskin gözleri vardı. «A... A... Ar-

Devamı 22. sayfada

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

11

TİRİVANYA ORDUSU

ALİ Baba'nın altın dolu kırk küpünü aramaya çıkan Karagöz'ün oğlu ile Hacivat'ın oğlu on küpü ayrı ayrı arayıp bir şey bulamayınca on birinci küpün üzerine çıktılar. Fakat içine bakınca yine başları döndü. Dibine doğru yuvarlanmaya başladılar. Karanlık içinde durmadan düşüyorlardı... Nihayet bir yere indiler. Karanlıktan kurtulup da etraflarına baktıkları zaman kendilerini bir meydanlıkta buldular. Bir sürü adam meydanın etrafına toplanmıştı. Bağrışıp duruyorlardı. İki arkadaş şaşkın şaşkın bakınırlarken, kıyafetlerinden asker oldukları anlaşılan dört adam yanlarına yaklaştı. Dündar'ın önünde durdular.

Başlarındaki subay, «Haydi,» dedi, «Sıra senin!»

Dündar neye uğradığını anlamaya vakit bulamadan dört asker onu karga tulumba edip meydanın orta yerine götürdüler. Orada Dündar'ı bir sürü adamın güçlükle tuttuğu bir boğanın üzerine oturttular. Sonra çil yavrusu gibi dağılıp Dündar'ı, burnundan ateş saçan kızgın boğanın üzerinde bıraktılar.

Kızgın boğa üzerindeki yükü atmak için tepine tepine meydanda dolanmaya başladı. Tekmeler atıyor, yerden tozlar kaldırıyor, üzerindekini düşürmek için her şeyi yapıyordu. Fakat Dündar korkudan hayvanın boynuzlarına sıkı sıkı sarılmış, bacaklarını da boynuna dolamıştı. Başkaları gibi, ata biner biçiminde boğanın sırtına oturmuş olsaydı, şimdiye kadar çoktan yere yuvarlanmış olacaktı.

Boğa onu sırtından atamadıkça daha ziyade kuduruyor, ne yapacağını bilemiyordu. Böylece boğayla Dündar on dakika kadar meydanda dolanıp durduktan sonra bir boru öttü. Bunun üzerine askerler koşup boğayı yakaladılar. Dündar'ı sırtından indirdiler.

Meydanın kenarında bulunanlar hep bir ağızdan:

— «Yaşa sevgili vezirimiz!» diye bağırmaya başladılar.

Zavallı Dündar'cık daha kendini toplayamamıştı. Sapsarı idi. Halk onu da, Yaşar'ı da omuzlarına alıp, şarkılar söyleyerek ülkenin padişahının sarayına götürdüler.

İki arkadaş neden sonra işi öğrendiler.

Meğerse bu ülkede her üç yılda bir yeni vezir seçilirmiş. Bu vezir seçme de çok garip bir şekilde olurmuş. Bir meydana azgın bir boğa salıverirlermiş. Kim boğanın üzerinde düşmeden on dakika durabilirse o vezir olurmuş.

İşte böylece Dündar da Tirivanya ülkesine vezir olmuştu.

Bu vezirlik Dündar'ı birdenbire değiştiriverdi. Hacivat'ın oğlu yavaş yavaş kendini Kaf dağında görmeye başladı.

Dündar vezir olunca, ne yapacağını şaşırmıştı. Kendini kaf dağında görüyor, arkadaşı Yaşar'ın uyarmalarına kulak bile asmıyordu. Ama bir gün...

Yaşar ona her zaman, «Dündar, dikkat et! Devlet işlerini çevirmek kolay değildir. Yapacağın şeyleri bir kere bilenlere danış da öyle yap» diyordu.

Dündar, «Canım vezirlikten kolay ne var?» cevabını veriyordu. «Benim gibi akıllı bir insan için devlet idaresi işten bile değildir.»

«İşten bile değildir» diyordu ama yaptığı işlerin çoğu yanlış, sakat oluyordu. Yaşar bir gün gelip işin sarpa saracağını düşünerek hükümdarın yanına çıktı:

— «Ulu Hakanım!» dedi. «Bizim Dündar devlet işlerinden anlamaz. Bize izin verin de memleketimize dönelim.»

Padişah başını salladı, «Olmaz! Ben Dündar'dan memnunum.»

Fakat Dündar'ın saçmalamaları gittikçe çoğalıyordu. Tirivanya'nın bir düşmanı vardı: Muritanya! Gelen haberlere göre Muritanyalılar durmadan harbe hazırlanıyordu. Yeni yeni toplar yapıyorlar, Hint'ten, Çin'den en hızlı koşan atlar getirtiyorlar, silâhlarını çoğaltıyorlardı.

Bunu vezire haber verdikleri zaman, «Bırakın hazırlansınlar,» diyordu. «Onları altetmenin kolayı var. Surların üzerlerine birkaç nişancı er koyarız. Sapan taşiyle topçuların gözlerini kör ederler. Onlar da toplarını atamazlar. Süvarilerin de atlarının bacaklarına kement atar, onları attan düşürürüz, olur biter.»

Yaşar bu saçmaları dinledikçe telâşlanıyor, Padişaha:

— «Hakanım, *'Lafla peynir gemisi yürümez!'* Düşmana karşı siz de hazırlanmalısınız!» diyordu.

Fakat Padişah, Dündar'a inanıyor, Yaşar'ı dinlemiyordu.

Nihayet bir gün Muritanyalılar, Tirivanya'ya saldırdılar. Hem öyle bir saldırış ki, ne sapan taşı, ne de atların bacaklarına atılacak kement para etti. Hazırlıksız Tirivanya ordusu bir gün içinde mahvoldu. Tirivanya'nın üç buçuk günlük sevgili veziriyle arkadaşı Yaşar da canlarını bu ordunun önünden kurtardılar.

O kadar koşmuşlar, o kadar yorulmuşlardı ki, birden kendilerini mağarada, küplerin dibinde buldular.

Tarzan 16

TARZAN, BUGURLU ADINDAKİ İHTİYAR SİHİRBAZLA CEYN'İ VE ÖBÜR KIZLARI BULMAK İÇİN VAZDONLARIN KAYALIK ŞEHRİNE GİDERLER. ORADA SAVAŞÇILARLA KARŞILAŞIRLAR.
KIPIRDAMAYIN!.. EN UFAK HAREKETTE ÜÇÜNÜZÜ DE DELİK DEŞİK EDERİM!

BIRAKIN NE İSTERSE YAPSIN KUYRUKSUZ ADAM! ÇOK GÜÇLÜ BİR SAVAŞÇI... İŞİMİZE YARAYABİLİR!

BENİ HEMEN O KUYRUKSUZ BEYAZ KADINLARIN YANINA GÖTÜRÜN!
İKİ KADIN OLACAK BURDA! BİRAZ ÖNCE GETİRİLDİ!

EVET, SENİN OĞLUN BU BAHSETTİĞİN İKİ KADINI GETİRDİ!
ŞİMDİ DE ONLAR İÇİN İÇERDE, SAVAŞ MEYDANINDA DÖVÜŞÜYOR!
KUYRUKSUZ SAVAŞÇI, ÇABUK PEŞİMDEN GEL!

İŞTE ARADIĞIN KADINLAR! ŞU DÖVÜŞEN GENÇLERDEN HANGİSİ KAZANIRSA KADINLAR ONUN OLACAK!

HANGİSİ SENİN OĞLUN BUGURU?
OĞLUM BUDON, BOYNUNDA ZİNCİR OLAN SAVAŞÇI... KARŞISINDAKİ DE ŞEFİN OĞLU!
BU DÖVÜŞLER HEP BİZİM YÜZÜMÜZDEN OLUYOR KARLA... ÇOK KORKUYORUM!
HİÇ OLMAZSA BUNLAR KANATLI İNSANLAR GİBİ KORKUNÇ DEĞİL... HELE BİZİ KAÇIRAN GENÇ ÇOK YAKIŞIKLI BENCE!
HAH!
BUDON KAZANDI DÖVÜŞÜ!
KUYRUKSUZ KADINLAR BENİM OLACAK!
SELÂM ŞEF GUND! SEN İHTİYAR SİHİRBAZ BUGURU'YU ÖLDÜRMEK İÇİN VAHŞİ KÖPEKLERE ATTIRDIN!
AMA BAK SAPASAĞLAM GERİ DÖNDÜM! OĞLUM DA DÖVÜŞTE SENİN OĞLUNU YENDİ!
BENİM SÖZÜM KANUNDUR. BEN, SENİN ÖLDÜRÜLMENİ EMRETMİŞTİM. ÖLÜMÜ DE HAK ETMİŞTİN! SENİ KİM KURTARDI?
BEN KURTARDI ŞEF! NE OLMUŞ

(ARKASI V

CİMİ İLE TİMİ

AFRİKA ESRARI

❶

Bir süre önce maceralarını zevkle okuduğunuz kahramanlarımızın yeni bir serüveni.

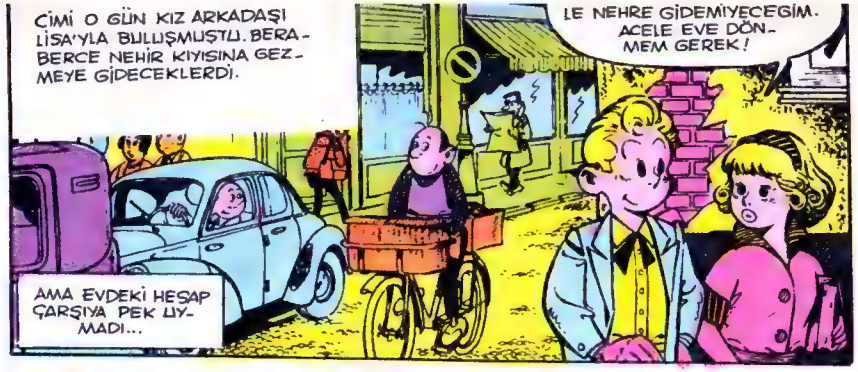

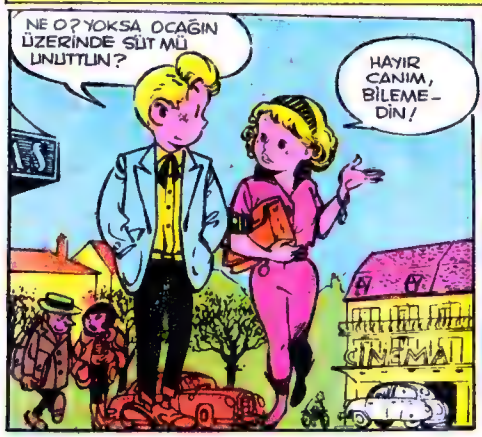

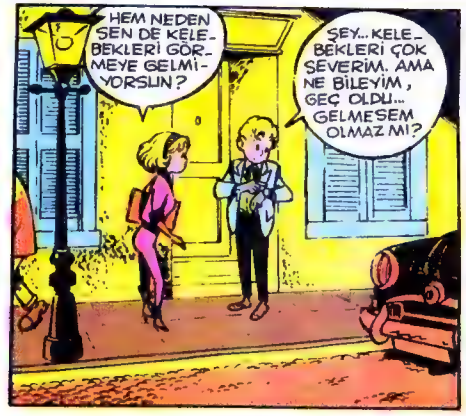

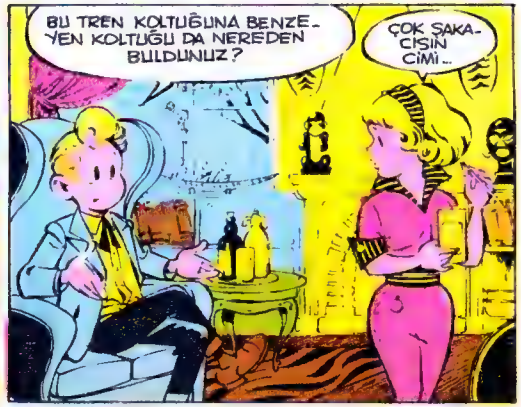

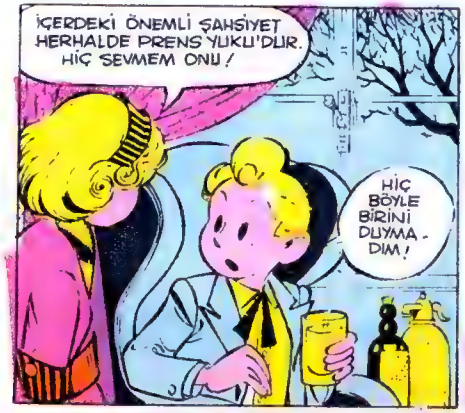

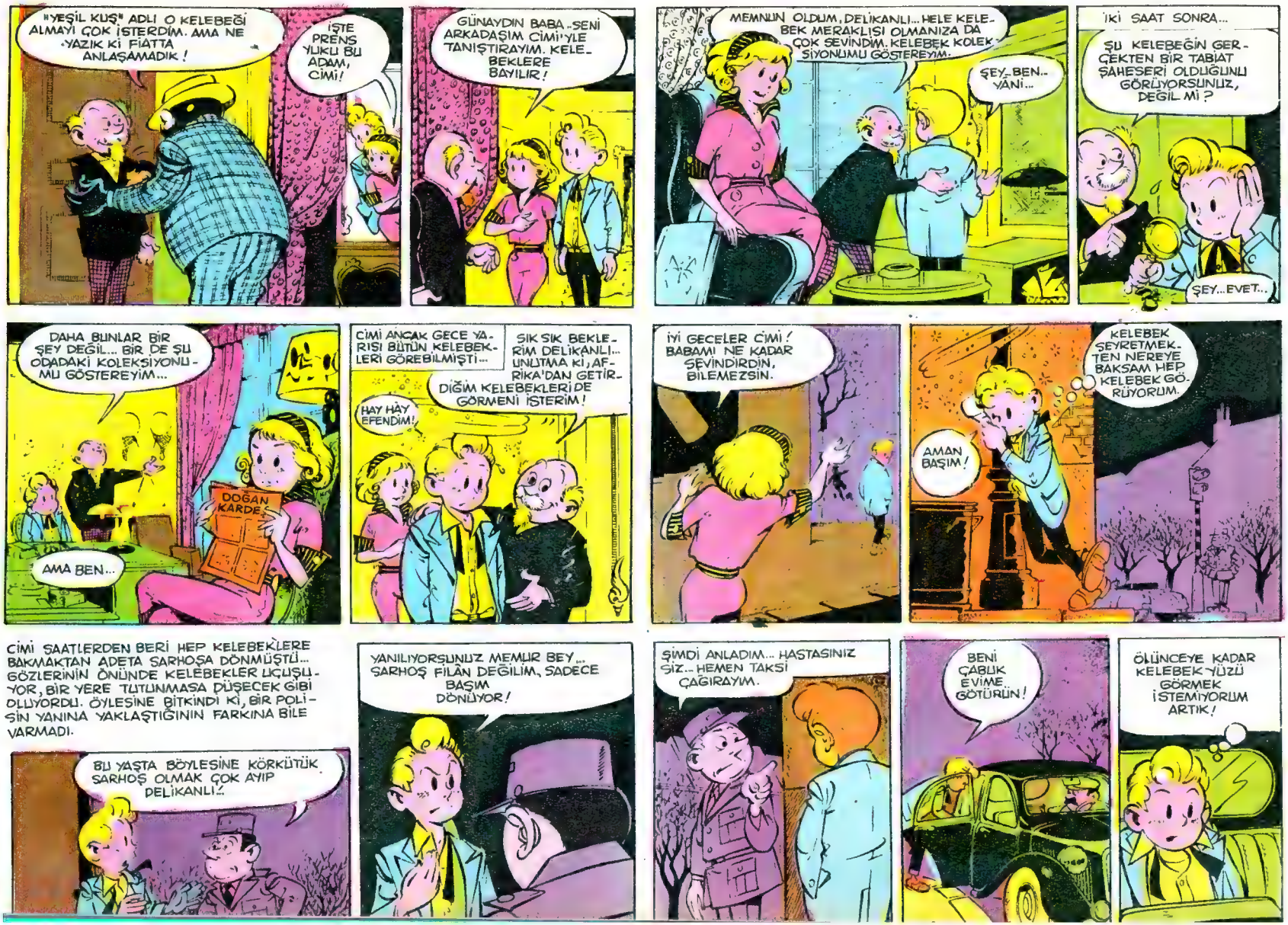
"YEŞİL KUŞ" ADLI O KELEBEĞİ ALMAYI ÇOK İSTERDİM. AMA NE YAZIK Kİ FİATTA ANLAŞAMADIK!
İŞTE PRENS YUKLU BU ADAM, CİMİ!
GÜNAYDIN BABA..SENİ ARKADAŞIM CİMİ'YLE TANIŞTIRAYIM. KELEBEKLERE BAYILIR!
MEMNUN OLDUM, DELİKANLI... HELE KELEBEK MERAKLISI OLMANIZA DA ÇOK SEVİNDİM. KELEBEK KOLEKSİYONUMU GÖSTEREYİM.
ŞEY..BEN..YANİ...
İKİ SAAT SONRA...
ŞU KELEBEĞİN GERÇEKTEN BİR TABİAT ŞAHESERİ OLDUĞUNU GÖRÜYORSUNUZ, DEĞİL Mİ?
ŞEY...EVET...
DAHA BUNLAR BİR ŞEY DEĞİL... BİR DE ŞU ODADAKİ KOLEKSİYONUMU GÖSTEREYİM...
DOĞAN KARDEŞ
AMA BEN...
CİMİ ANCAK GECE YARISI BÜTÜN KELEBEKLERİ GÖREBİLMİŞTİ...
SIK SIK BEKLERİM DELİKANLI... UNUTMA Kİ, AFRİKA'DAN GETİRDİĞİM KELEBEKLERİ DE GÖRMENİ İSTERİM!
HAY HAY EFENDİM!
İYİ GECELER CİMİ! BABAMI NE KADAR SEVİNDİRDİN, BİLEMEZSİN.
KELEBEK SEYRETMEKTEN NEREYE BAKSAM HEP KELEBEK GÖRÜYORUM.
AMAN BAŞIM!
CİMİ SAATLERDEN BERİ HEP KELEBEKLERE BAKMAKTAN ADETA SARHOŞA DÖNMÜŞTÜ... GÖZLERİNİN ÖNÜNDE KELEBEKLER UÇUŞUYOR, BİR YERE TUTUNMASA DÜŞECEK GİBİ OLUYORDU. ÖYLESİNE BİTKİNDİ Kİ, BİR POLİSİN YANINA YAKLAŞTIĞININ FARKINA BİLE VARMADI.
BU YAŞTA BÖYLESİNE KÖRKÜTÜK SARHOŞ OLMAK ÇOK AYIP DELİKANLI!
YANILIYORSUNUZ MEMUR BEY... SARHOŞ FİLÂN DEĞİLİM, SADECE BAŞIM DÖNÜYOR!
ŞİMDİ ANLADIM... HASTASINIZ SİZ... HEMEN TAKSİ ÇAĞIRAYIM.
BENİ ÇABUK EVİME GÖTÜRÜN!
ÖLÜNCEYE KADAR KELEBEK YÜZLÜ GÖRMEK İSTEMİYORUM ARTIK!

MOHİGAN'LARIN SONU 1

İNGİLİZ KUVVETLERİNİN ELİNDE BULUNAN KALENİN KUMANDANI DA ALBAY MUNRO'YDU. TECRÜBELİ BİR SUBAY OLAN ALBAY, FRANSIZLARI KALEYE YAKLAŞTIRMAMAYA ÇALIŞIYORDU.

AŞKERLERİNİN BAŞINDA KAHRAMANCA SAVAŞIYOR, İCABINDA KANLARININ SON DAMLASINA KADAR VURUŞACAĞINI SÖYLÜYORDU...

DAYANIN ASLANLARIM! ONLARI GERİ PÜSKÜRTMEYİ BAŞARACAĞIZ.

BU ARADA LENAPE KÖYÜ CİVARINDAKİ KIZILDERİLİ KABİLELERDEN HURONLAR DA FRANSIZLARA YARDIMA KOŞMUŞLARDI. KORKUNÇ ÇIĞLIKLAR ATARAK KALEYE SALDIRIYORLARDI...

BÜTÜN BU OLANLARDAN HABERSİZ BİR KAFİLE, O SIRADA KALEYE YAKLAŞMAKTAYDI. KILAVUZ OLARAK TUTTUKLARI BİR KIZILDERİLİ, İÇLERİNDE İKİ DE KADIN OLAN KAFİLEYİ AĞIR AĞIR TEHLİKENİN İÇİNE DOĞRU GÖTÜRÜYORDU.

YÜZBAŞI HAYWORTH, BİR ŞEY SORABİLİR MİYİM?

YÜZBAŞI HAYWORTH, ALBAY MUNRO'NUN EN GÜVENDİĞİ SUBAYLARDANDI. BU YÜZDEN ALBAYIN KIZLARI CORA'YLA ALİCİA'YI KALEYE O GÖTÜRÜYORDU.

BUYURUN BAYAN CORA, NE SORACAKTINIZ?

NASIL OLUYOR DA BU KIZILDERİLİ KILAVUZA GÜVENİYORUZ

KILAVUZUMUZU ESKİDEN BERİ TANIRIM. KENDİSİ HURON KABİLEŞİNDENDİR. BU KABİLE EN İYİ DOSTLARIMIZDANDIR. ÜSTELİK BURALARI ÇOK İYİ BİLİR.

BİR TUZAĞA DÜŞÜP BABAMI GÖREMEMEKTEN ÖYLE KORKUYORUM Kİ...

TAM O SIRADA ETRAFTAKİ ÇALILAR KIPIRDADI. UZUN BOYLU, SARIŞIN BİR ADAM ELİNDE TÜFEĞİYLE ORTAYA ÇIKTI. BU, ÇİNGAGUK'LA OĞLU UNCAŞ'IN SADIK DOSTU, KIZILDERİLİLERİN "UZUN TÜFEK" DEDİKLERİ HUNTER'DI...

DURUN!.. BU TARAFLARDAN NEREYE GİDİYORSUNUZ?

UZUN TÜFEK!..

KIZILDERİLİ BAŞKA BİR ŞEY SÖYLEMEDEN HEMEN GERİ DÖNÜP KAÇMAYA BAŞLADI...

HEY, NE OLUYOR SANA GRİ BULUT?

EYVAH KAÇIYOR... ÖLECEK!..

ADIM HUNTER... İNGİLİZİM, AMA BÜTÜN HAYATIM BURADA, ORMANLARDA GEÇTİ... KILAVUZUNUZ SİZİ BİR TUZAĞA SÜRÜKLÜYORDU. ARTIK FRANSIZLARI TUTUYORLAR.

PEKİ, ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

HEMEN KAÇACAĞIZ... ÖYLE DEĞİL Mİ YÜZBAŞIM?

(ARKASI VAR)

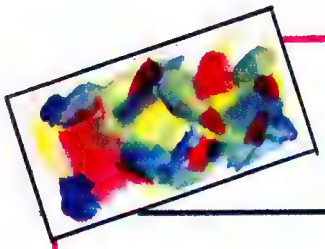

DÜNYA ÇOCUKLARI

MARTILAR *Andrey Kinsbrusky (14) Rus*

FIRTINA

Lynne Coppack (11), İngiliz

İlkin yumuşak bir yaz meltemi,
Arkasından yüzü bıçak gibi
Kesen, soğuk, katı ve kızgın,
Vınlayan bir rüzgâr,
Ağaçlar korkudan narin dallarını eğmişler.
Eğmeseler kopup gidecekler.
Beyaz bulutlar, o güzel bulutlar
O beyaz bulutlar yok artık.
Onların yerine kapkara,
Korku veren bulutlar var.
Yağmur, gök gürültüsü
Ve sanki tehdit eder gibi
Şimşek...
Sonra rüzgâr durur.
Yağmur diner, güneş çıkar.
Yumuşak yaz meltemi tekrar başlar.

AYÇİÇEKLERİ
Eckhard Bruning (11 yaşında) Alman

KADINLAR
Harminder Mummick (14 yaşında) Hintli

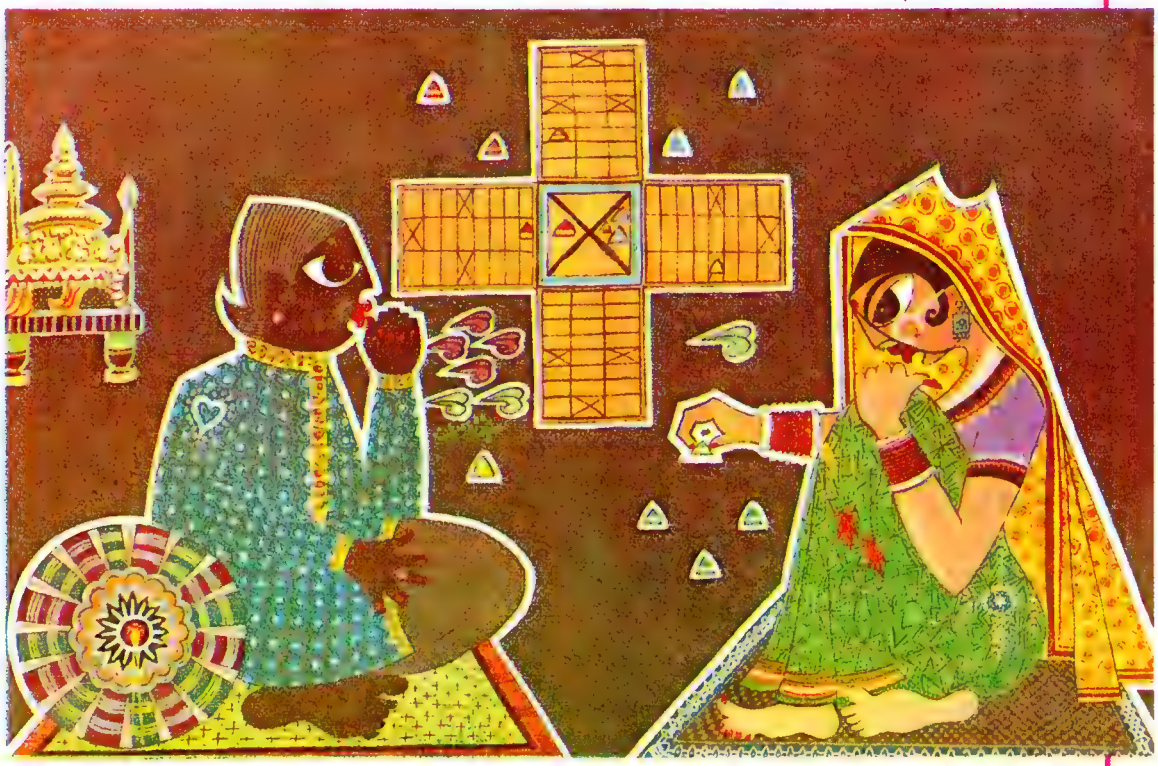

OYUN *Avdesk Kumar Sharma (14 yaşında) Hintli*

MERİH'TEN GELEN İNSAN

Yazan:
Shirlex Jean Tarrant (8),
Yeni Zelandalı

Yağmurlu bir gündü. Pencereden dışarıya bakarken, küçük, pırıl pırıl bir şeyin, pencerenin önünden hızla geçtiğini gördüm. Pardesümü giyip dışarı çıktım. Bir şey göremedim. Tekrar içeri girip anneme anlattım.

— «Hayal görmüş olmalısın,» dedi.

Ama ben eminim ki, gördüğüm şey hakikatti. Ertesi gün hava güneşlikti. Bahçeye çıkmıştım. O pırıl pırıl garip şeyi tekrar gördüm. Hayretle açılan gözlerim önünde çimenlerin üstüne indi. Baktım ki bu bir uzay gemisi. İçinden garip bir hayvan inince, hayretim büsbütün arttı.

— «Merhaba,» dedi o.

— «Merhaba,» diye cevap verdim. «Sen kimsin?»

— «Ben Merihli bir yaratığım.»

Şişman, iri elli, iri ayaklı biriydi. Saçları Beatles'lerinki gibi uzundu.

— «Eee...» dedi Merihli.

— «Eeee, ne?» dedim.

— «Seninle burda kalabilir miyim?»

O sırada annem seslendi. O seslenince de Merihli ve gemisi birden kayboldu.

Annem, «Galiba birisiyle konuşuyordun,» dedi.

— «Bir Merihli ile konuşuyordum,» dedim.

— «Aman Allahım, yine garip hikâyelere başladın.»

Anlaşılan, Merihli bir yaratığın beni görmeye geldiğini söylesem kimse inanmıyacaktı. Ama ben doğru olduğunu biliyordum ya, yeter.

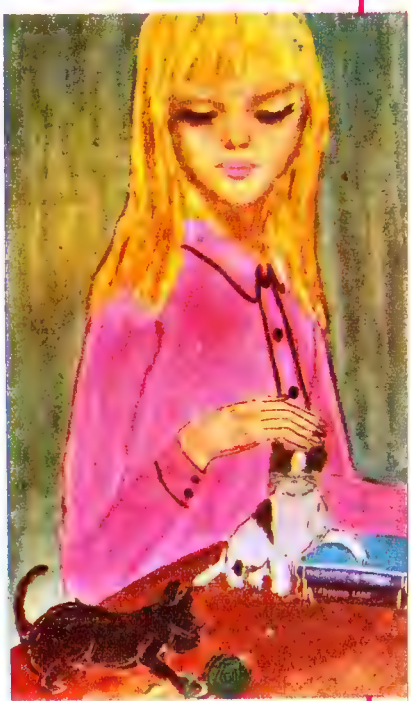

KEDİLER ve BEN
Ann Dunleavy (14) İrlandalı 1967 yılında (Nehru Ödülünü kazanmıştır.)

KADİFE TAVŞAN

Baştarafı 10. sayfada

ka ayakları yok bunun!..» diye alay edip gülmeye başladılar.

Kadife Tavşan şu sırada ne kadar zıplamak isterdi, tam o sırada içlerinden biri hoplamayı bıraktı ve Kadife Tavşan'ın yanına yaklaşarak onu kokladı. «Bu bizim gibi kokmuyor, bu tavşan değil, sahici değil!» dedi.

— «Hayır, hayır ben sahiciyim!.. Çocuk bile öyle söyledi!» Neredeyse ağlamaya başlayacaktı ki, o sırada ayak sesleri duyuldu. Tavşanlar kaçıştılar. Zavallı Kadife Tavşan uzun zaman öylece yalnız kaldı. Belki yine gelirler diye boşuna bekledi. Fakat kimse gelmedi. Yavaş yavaş akşam da oluyordu. O sırada Çocuk geldi, onu aldı ve eve döndüler.

Haftalar geçtikçe Tavşan eskidi, soldu. Fakat Çocuk onu canı gibi seviyordu. Bir gün Çocuğa bir hal oldu. Ateşler içinde yatıyordu. Dadısı onun hastalandığını söylüyordu. Doktor geldi, ilâçlar verdi. Tabiî bizim Tavşancık hep sevgili arkadaşının yanında yatağın içindeydi. Hep eski günleri, bahçedeki çiçekleri, kelebekleri, beraber oynadıkları oyunları düşünüp onun iyileşmesini bekliyordu.

Birkaç gün sonra Çocuk tekrar yatağında oturmaya başladı. Kadife Tavşan herhalde ateşi düştü diye düşünüp sevindi. Güneşli bir günde pencereleri açtılar. Çocuk da yataktan kalktı, doktor ertesi gün için ona, deniz kenarına gitme izini verdi. Kadife Tavşan tam bu işe sevinecekken birden dadının doktora, «Peki bu eski tavşan ne olacak?» diye sorduğunu duydu.

Doktor, «Ne o mu?» dedi. «Aman o şimdi kızıl mikrobu doludur. Derhal yakınız, sakın Çocuğa vermeyin. İsterse bir yenisini alırsınız.»

Böylece zavallı küçük Tavşan eski resimli kitaplarla beraber yakılmak üzere bahçenin uzak bir köşesine atıldı.

O gece Çocuk başka bir yatak odasında yeni tavşanı ile uyurken, bizim Kadife Tavşan konserve kutuları, eski gazeteler ve çöpler içinde biraz titreyerek eski yumuşak yatağını düşünüyordu. Aklına Deri At geldi, güzelliğini kaybedip sahici olmak neye yaradı diye düşündü, sonu böylesine hazin olduktan sonra... Ve bir damla sahici yaş, göz yaşı kadife burnundan yere yuvarlandı.

İşte o zaman tuhaf bir şey oldu. Gözyaşının düştüğü yerde bir çiçek bitti, ama bahçede gördüklerinin hiç birine benzemiyen, uzun yeşil yapraklarının ortasında altın gibi parıldayan bir çiçekti bu... O kadar güzeldi ki, Tavşancık ağlamayı unutup onu seyre koyuldu. Tam o sırada çiçeğin ortası açıldı ve içinden bir peri çıktı. Dünyanın en güzel perisiydi bu. Elbisesi inci ve çiğ tanecikleriyle, boynu, saçları çiçeklerle bezenmişti, hele yüzü çiçeklerin en güzeliydi.

Kadife Tavşan'ın yanına yaklaştı, onu kollarına aldı, öptü. «Küçük Tavşan,» dedi. «Benim kim olduğumu biliyor musun?

Tavşancık baktı, baktı. Sanki bu yüzü bir yerden hatırlıyormuş gibi geldi ona, ama nereden?

— «Ben,» dedi güzel peri, «Çocuk odasının sihirli perisiyim. Çocukların sevgili oyuncaklarıyla meşgul olurum. Onlar eskiyip çocukların oynayamıyacakları hale geldiklerinde, gelip onları alır sahici yaparım. Sen Çocuk için sahici idin. Çünkü o seni sahiciymişsin gibi sevdi. Şimdi de herkes için sahici olacaksın.» Sonra Kadife Tavşan'ı aldığı gibi koruluğa uçtu.

Ortalık epey aydınlıktı, ay doğmuştu. Koruluk çok ama çok güzeldi. Ayın ışınları ağaç boşluklarından süzülerek yerde gümüş izler bırakıyordu. Ağaç kovuklarının arasında vahşi tavşanlar, kadife otların üzerinde gölgeler bırakarak dans ediyorlardı. Periyi görünce hepsi dansı kesip etrafında halka oldular.

— «Size yeni bir arkadaş getirdim,» diye Peri söze başladı. «Ona çok iyi davranmalısınız. Aynı zamanda Tavşanlar Ülkesi hakkında bilmek istediği her şeyi de öğretiniz. Çünkü bundan sonra o da sizinle birlikte yaşayacaktır.» Tavşanı usulca öperek yere bıraktı. «Koş oyna küçük tavşan,» dedi.

Ama tavşancık bir zaman yerinden kımıldayamadı. Ya koşamazsam diye düşünüyor, utanıyordu. Bilemiyordu ki Peri onu öptüğü zaman arka ayaklarını da değiştirmiş, tam bir tavşan yapmıştı. Birden burnunun kaşındığını hissetti ve ne olduğunu bilemeden hop, hop zıpladı. Aman Yarabbi, artık onun da arka ayakları vardı. Sırtında, kadife soluk elbisesi yerine pırıl pırıl parlayan bir kürkü, uzun güzel kulakları vardı. Sahiden sahici olmuştu!..

Sonbahar ve kış geçti, ilkbahar geldi. Çocuk bahçeye çıkıp oynamaya başladı. Bir gün, iki tavşan çalılıkların arasından çıkıp onu seyre koyuldular. Bir tanesi kahverengi tüylü, beyaz noktalıydı. Gözleri burnu... Evet, evet sanki Çocuk bu tavşanı tanıyordu. «Ah!» dedi. «Benim eski kaybolan tavşanıma ne kadar da benziyor... Kızıldan kurtulduktan sonra onu bir daha bulamamıştım.»

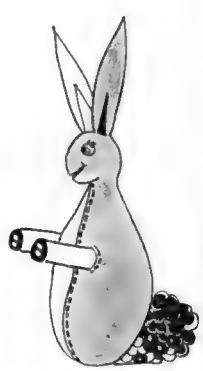

İyi kalpli Çocuk, bu tavşanın oyuncak Kadife Tavşan olduğunu, kendi sevgisinin sonradan onun sahici olmasına yardım ettiğini hiç öğrenemiyecekti.

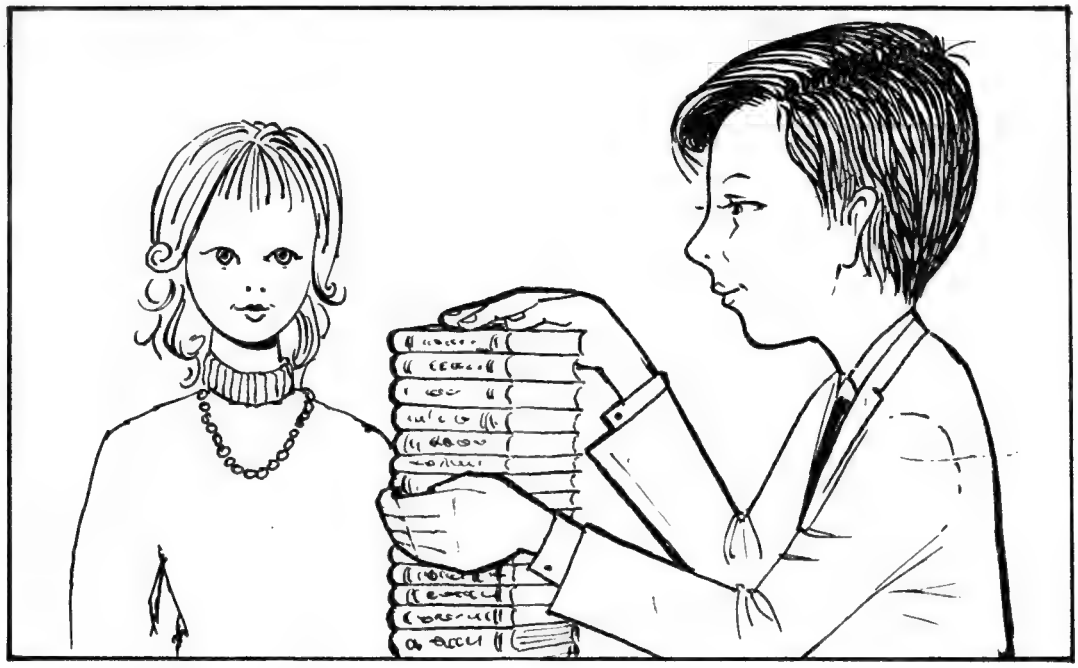

— Yılbaşında baban sana ne aldı, Turgut?
— Armağan kitaplarının şimdiye kadar çıkan 28 kitabını birden aldı! Bak, işte!

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ
- MUTLU PRENS

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ GENEL DAĞITIM : BATEŞ

TONİ ile TEDİ

11

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Oliver amca gizlice girdiği gemide Toni'yle Tedi'nin hapsedilmiş olduğunu öğrenince onları kurtarmak için bir plan yapar. Yeğenlerini kaçakçıların ellerinden kurtaracak ve kaçakçıları yakalatacaktır.

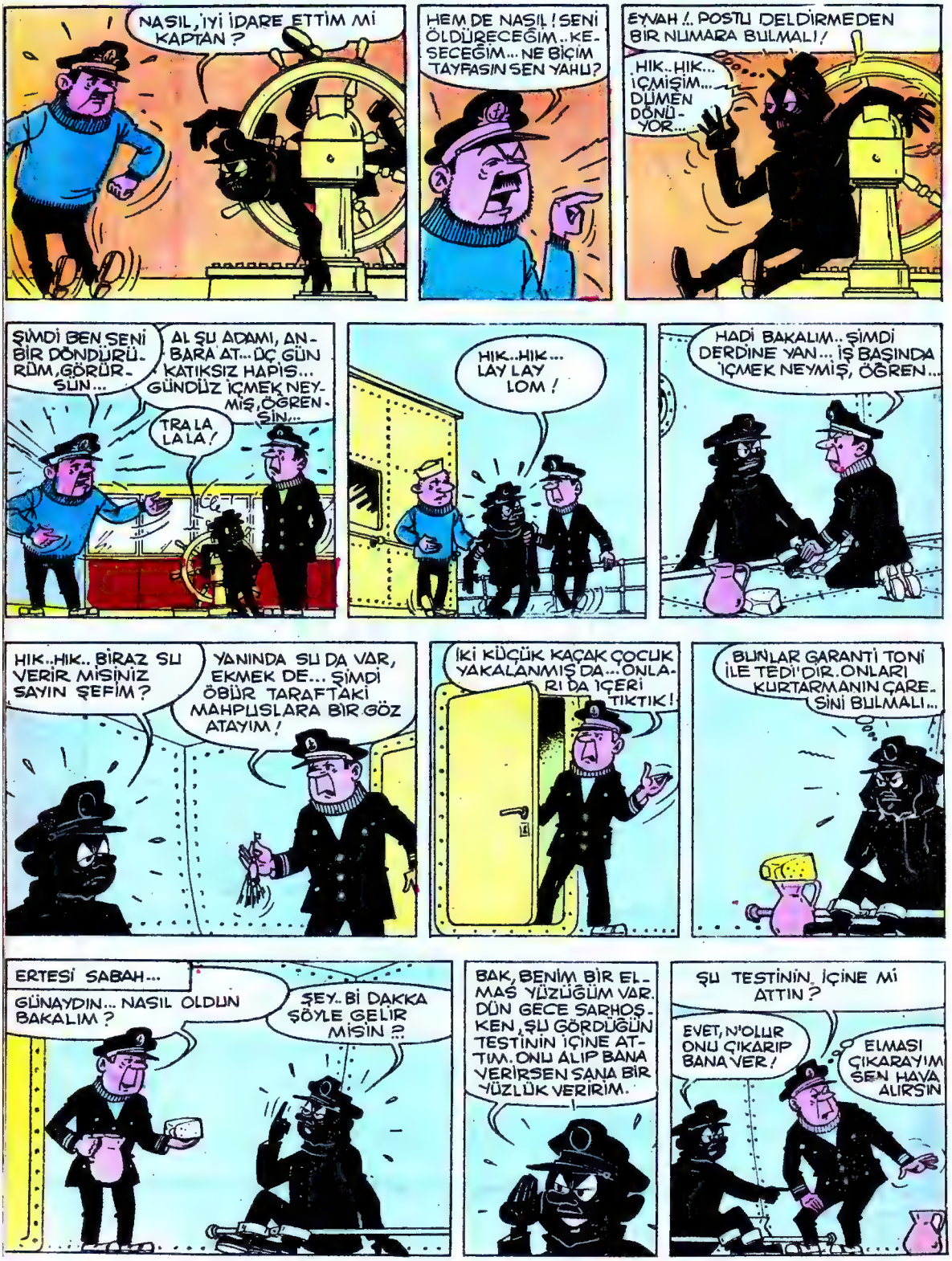

KÜÇÜK KAHRAMANLAR

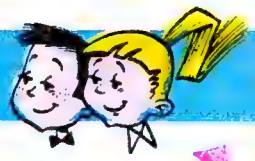

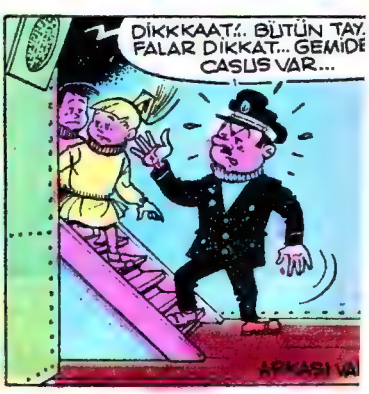

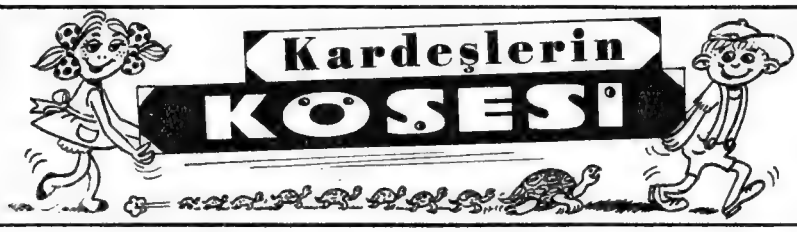

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KÖYÜM

Benim bir köyüm var;
Şipşirin evleri ile,
Bayrağımın dalgalandığı
yerde,
Benim bir köyüm var.

Ortasından geçer bir
dere;
Mis gibi kokan çiçekleri
ile,
Yemyeşil çayırları ile,
Benim bir köyüm var.
Orada doğup
büyüdüğüm,

Orada yaşadığım,
orada gördüğüm,
Şimdi çok uzaklarda,
Benim bir köyüm var.

ERDAL COŞKUN
Nilüfer Hatun Ortaokulu
İSTANBUL

KİMSESİZ ÇOCUK

Dağılırken herkes evine,
Kaldırımda bir çocuk,
Nereye gittiğini
bilmeden
Ağır ağır yürüyor.
Daha yaşı küçük,
Acıyoruz ona;
Yeter mi ama?

AYDIN GÜRLEK
Gazi M. Kemal İlkokulu
AKŞEHİR

KARA KIŞ

Yere halı serilir,
Sobalar hep kurulur.
Kış babanın nazına,
Böyle karşı konulur...

Odun, kömür, çıralar,
Çıtır çıtır yanıyor,
Cingöz'ün keyfi tamam,
Durmadan yalanıyor.

Dışarda kar, fırtına,
Öttürür düdüğünü,
Biz sobanın yanında,
Yapıyoruz düğünü.

MUSTAFA İŞLER
Atatürk İlkokulu öğ. Kemalpaşa - İZMİR

M. ŞAİKA YAŞAROĞLU
Eğridir Ortaokulu
Sınıf: 1-A
EĞRİDİR

KIŞ GELDİ

Arkada kaldı bahar,
Kış gelince yağdı kar.
Soğuk, sert esen rüzgâr,
Pencereden fısıldar.

Kesildi, taşındı odunlar,
Kuruldu, yakıldı
sobalar,
Kapandı pencere,
kapılar,
Isıtıldı evler, odalar.

Dede, Nene, Anne,
Babalar,
Sıcak odada toplanırlar,
Anlatılır masallar,
Can kulağıyla dinler
çocuklar.

YAĞMUR

Dışarda yağmur
yağıyor,
Bir bayan şemsiyesiyle
koşuyor;
Yağmur asfaltları
dövüyor,
Kiremitlere vuruyor.
Çiftçi kahkaha ile
gülüyor,
Çocukları sevinçli,
Bütün köy şükrediyor.
Yağmur yağıyor,
Yağmur yağıyor...

DURU DURUMAN

KIŞ

Her taraf bembeyaz,
Kaplar ortalığı ayaz;
Zavallı ana kuş cikler,
Yavruları yem bekler.

GÜL TANYEL
Zihnipaşa İlkokulu İSTANBUL

BABADAĞ

Denizli'nin bir bucağı,
Soğuktur Palamut
çeşmesi.
Hoştur yaylasında
gezmesi,
Severim ben Babadağ'ı.

Sabah olunca,
Kanarya, bülbül sesi.
Nefis kokusu, bol
havası,
Severim ben Babadağ'ı.

Dağları, tepeleri,
Ünlüdür efeleri.
Koyun ve keçileri,
Severim ben Babadağ'ı.

ADİL BAŞER
Babadağ Ortaokulu 3/A
Babadağ/DENİZLİ

KORAY ÖZÜLKÜ
Moran İlkokulu
4. sınıf öğ.
Kadıköy
İSTANBUL

ANNECİĞİM

Beni dünyaya getiren
Sevgili annemsin.
Bana bakan
Sevgili annemsin.

Seni çok severim
Sevgili annem benim.
Sana yardım ederim,
Sevgili annem benim.

KIŞ

Her taraf beyaz,
Bir kuru ayaz,
Dondurur bizi,
Buzlar dizi dizi.

Zavallı kuşlar,
Yem bulamazlar;
Uçar dururlar,
Hep aç kalırlar.

Rüzgâr uğuldar,
Kar, durmaz yağar.
Çocuklar kayar,
Kartopu oynar.

ALİ TURGUTLU
Güvenç İlkokulu
Kandilli/ERZURUM

GECE

Gece olunca,
Etraf sakinleşir.
Ay etrafı aydınlatır;
Yıldızlar ona arkadaştır.

Gece olunca,
Herkes uykuya dalar,
Tatlı rüyalar görmeye başlar,
Gece yıldızlar şarkı söyler.

AYŞEGÜL UÇAR
Devrim İlkokulu - BURDUR

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

AYŞE ERDEM: Levent Nispetiye Cad. Şehzade sokak Tümer Apt. A blok Levent - İST.
13 yaşındayım. Batı müziğinden hoşlanırım. İngilizce veya Türkçe mektuplaşmak istiyorum.

YAŞAR KÖKER: Tekke Mahallesi, Çay - AFYON.
Okumaktan, müzikten ve şiirden hoşlanıyorum. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

İBRAHİM ŞENAVCI: Soğuk Tulumba Sokak No. 12 Fener - İST.
16 yaşındayım. Yüzmek ve futbol oynamaktan hoşlanırım. Yaşıtlarımla her konuda mektuplaşabilirim.

SERAP ve SEVTAP BOMİN: 1770 Sokak No. 7, Kat: 2 Karşıyaka - İZMİR
14 ve 12 yaşında iki kardeşiz. Şiir yazmaktan ve müzik dinlemekten hoşlanıyoruz. Yaşıtlarımızla mektuplaşmak istiyoruz.

DİLEK YURDAKUL: İncirli Cad. İş Bankası Sitesi 13/2 Bakırköy - İST.
İstedikleri her konuda yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.

AKİF AYHAN: Bahçelievler 27 Mayıs Cad. No. 18 BURDUR.
13 yaşındayım. Seyahat, müzik ve kitap okumaktan hoşlanıyorum. Yaşıtlarım bana yazarlar mı?

OYA KALFA: Refik Kundura Mağazası No. 14 Yukarıçarşı - BARTIN.
15 yaşındayım. Kartpostal ve pul biriktiren bir kızım. İngilizce de bilirim. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

İHSAN ERGİN: Erkek Öğrenci Yurdu Camii Kebir Mah. Erenler So. No. 32 Ezine - ÇANAKKALE
14 yaşındayım. Pul ve kartpostal biriktiriyorum. Yaşıtlarımla İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyorum.

İBRAHİM ERDOĞAN: Soğuk Tulumba Sok. No. 12 Fener - İST.
17 yaşındayım. Sinemayı ve okumayı severim. Arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

ÖMER ŞENAVCI: Soğuk Tulumba Sokak No. 12 FENER - İST.
18 yaşındayım. Şiir yazar, kitap okumayı severim. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

AHMET BAŞAR ve KEMAL ERKAL: Talat Paşa Bulvarı Biberci Apt. No. 174/5 Dikimevi - ANKARA
16 yaşlarında çok samimi iki arkadaşız. Batı müziğinden hoşlanan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyoruz.

FUNDA TUNA: Büyük şekerci Sokak No. 46 Kat 2 İSTANBUL.
11 yaşındayım. Kitap okumaktan ve müzik dinlemekten hoşlanırım.

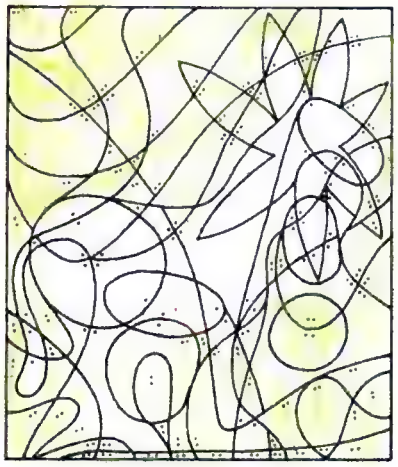

Resimdeki 2 noktalı yerleri 1 renk boyayla, 1 noktalı yerleri de başka renkle boyarsanız, çok sevdiğiniz bir şeyle karşılaşacaksınız.

Şekli, her parçanın içinde altı kare, her karenin içinde de 1 çam, 1 mum, 1 top, 1 hediye paketi, 1 yıldız ve 1 ev olacak gibi sekize bölün.

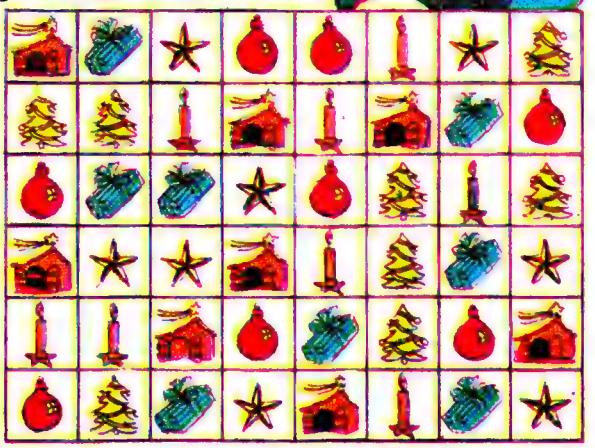

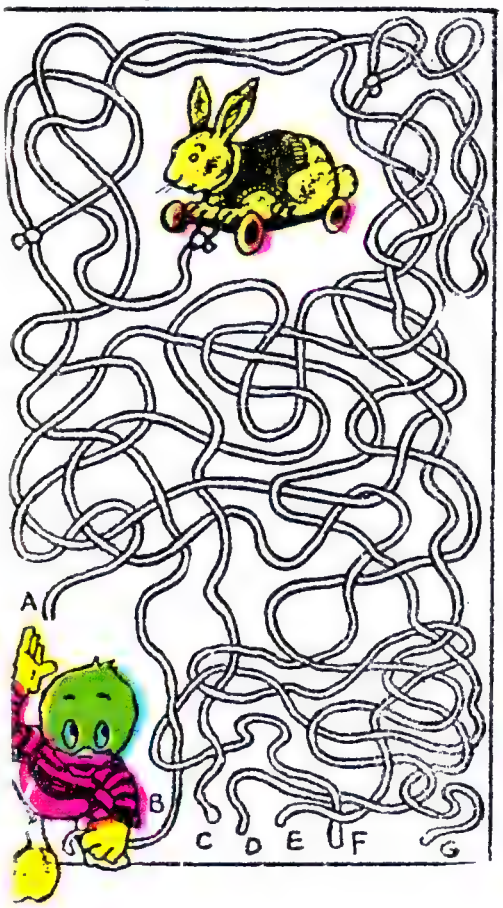

Mikifare oyuncak tavşanın ipini çekiyor, çekiyor ama, tavşan yerinden bir milim bile kımıldamıyor. Niçin?

*

Şekilde, sirklerde arasıra seyrettiğimiz cambaz hayvanlardan birisinin resmi gizlidir. Rakamları birleştirin bakalım ne çıkacak?

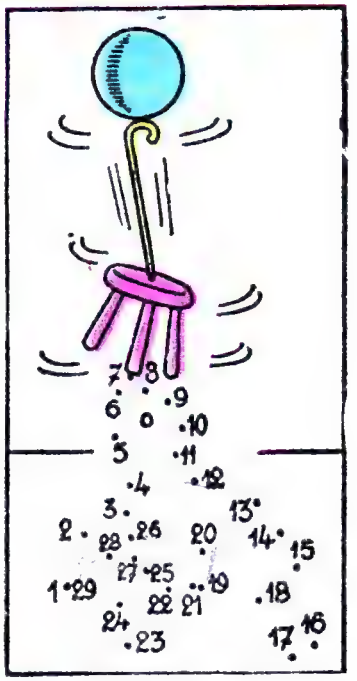

Şekildeki taş, uzun yollarda sık sık karşılaştığınız kilometre taşlarından biridir ve resimde bir hata vardır.

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

V 672

MORAN : 3158 - 2

eğlencelik

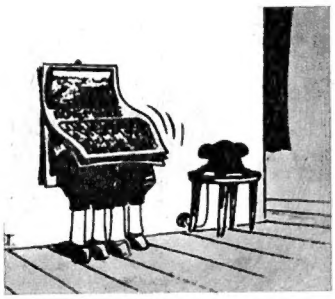

— «23 Nisan'dan sonra 1 Mayıs'ta tatil... Bak... Bak 19 Mayıs da var!»

— «Hey Sam... Şuraya bak!..»

— «Bana bak baba!..»

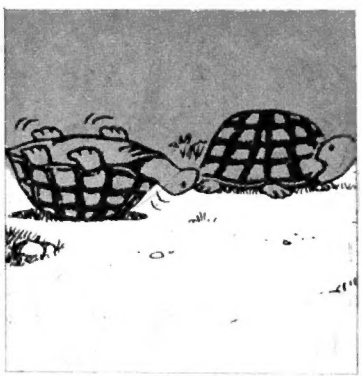

— «Sana virajlarda yavaşla dememiş miydim?»

NE YAPSİN?

Bir kadın dilenen bir çocuğa, «Oğlum burada dileneceğine okula gitsene!» dedi.

— «Gittim, ama orada bir kuruş bile vermediler!»

PROPAGANDA

Küçük Ayhan annesine sordu.

— «Propaganda ne demek anne?»

— «Söyleyeyim canım: Ben yeni elbise istediğim zaman nasıl baban eski elbiselerimi metheder, hatırlıyor musun? İşte buna propaganda derler.»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Zafer Dolanbay
Ankara 7.1.1957

A. Ertan Özbaşak
İstanbul 8.1.1957

★Cevdet Orgur
Ankara 4.1.1959

Tülin Uçak
İstanbul 3.1.1960

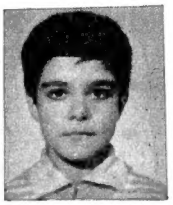

★Erhan Erdoğan
Malatya 6.1.1960

Murat Molva
Gelibolu 7.1.1960

Kubilây Türk
Sivas 1961

Betül Akagündüz
3.1.1961

Gökhan Erdal
Kars 5.1.1961

★Nükhet Göksay
Adapazarı 6.1.1962

Gürsel Özkan
Ankara 3.1.1963

★Oya Demirozan
Bafra 3.1.1963

★Funda Özçoban
Diyarbakır 4.1.1963

Sadi Türk
Sivas 5.1.1963

★Oğuz İcimsay
İstanbul 9.1.1963

Bahri Bilgiç
İzmir 3.1.1965

★Can Acarlı
Ankara 9.1.1965

Figen İrtürk

OYUN EĞLENCE BİLGİ BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

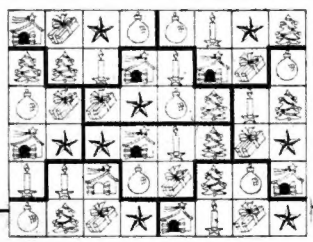

• Şekli 8 eşit bölüme şu şekilde ayırmanız gerekiyordu.

• Çünkü mikifare yanlış ipi yakalamış, çekiyor. Eğer (E) harfinin bulunduğu ipten çekseydi, oyuncak tavşan peşinden tıpış tıpış gelecekti!..

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar

3 OCAK 1972

Sayı: 1 **Sıra No. 833**
Yıl : 27 **Cilt: 1**

Sahibi :

KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :

SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :

Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★**
Yurt dışı adi posta, yıllık **90 TL. ★** Altı aylık **45 TL. ★**
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

CAMGÖZ ALİ

OH NE GÜZEL!.. TAM BİR AYLIK İŞ!.. AKDENİZ KIYISINDA NEFİS BİR MOTEL... YEMEK, İÇMEK, YATMAK BEDAVA... HER GÜN DENİZE GİR, GÜNEŞTE YAN... ÜSTELİK AVUÇ DOLUSU PARA AL...

EYVAH! NOTALARIMI UNUTMUŞUM GALİBA... HAYIR, HAYIR, ALMIŞIM...

EHLİYETİM, ARABANIN MUAYENE KÂĞITLARI... HEPSİ TAMAM...

MOTELİN KONTRATI DA BURADA... ALLAHA ŞÜKÜR, BU SEFER HİÇBİR ŞEY UNUTMAMIŞIM...

İSTANBUL'DAN BURASI 900 KİLOMETRE... YOLUN ONDA DOKUZU BİTTİ SAYILIR... BİRAZ SONRA KASABA GÖRÜNÜR...

İŞTE GELDİK!.. NE GÜZEL YER... CENNET GİBİ...

MOTEL BURASI... AÇIN KAPILARI, MEŞHUR GİTARİST CAMGÖZ ALİ MOTELİNİZE ŞEREF VERİYOR!

EYVAH!.. GİTARIMI İSTANBUL'DA UNUTMUŞUM!..